

dosar nr. 2ra-161/2020

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, judecător: (V. Chisilița)
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău judecători: (V. Cotorobai, I. Țurcan, M. Anton)

Î N C H E I E R E

22 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni
“Banca de Economii” în proces de lichidare,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe
Acțiuni “Banca de Economii” în proces de lichidare împotriva Ivan Petrov,
intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Vesi”, în procedura
falimentului, notarul public Corina Zara, notarul public Oleg Gladîș și Maria
Petrova cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei din 03 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin
care s-a respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni “Banca de Economii” în
proces de lichidare și s-a menținut hotărârea din 13 decembrie 2018 a Judecătoriei
Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 24 martie 2017, SA “Banca de Economii” în proces de lichidare, a depus
cerere de chemare în judecată împotriva Ivan Petrov, intervenienți accesorii
Societatea cu Răspundere Limitată „Vesi”, în procedura falimentului, notarul
public Corina Zara, notarul public Oleg Gladîș și Maria Petrova cu privire la
repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii, reclamanta SA “Banca de Economii” în proces de
lichidare, a indicat că la 22 aprilie 2010 a încheiat cu SRL „Vesi” contractul de
credit nr. 06-06/1/21, iar la 13 august 2010 contractul de credit în tranșe nr. 06-
06/1/53, iar rambursarea creditelor respective a fost asigurată prin încheierea

contractului de ipotecă nr. 06-06/1/21-g3 din 31 mai 2010 cu acordurile adiționale la acesta, prin care s-a grevat cu drept de gaj construcția locativă (casa de locuit) amplasată în mun. Chișinău, str. xxxxxx, nr. 124, înregistrată în Registrul bunurilor imobile cu numărul cadastral xxxxxx, cu construcțiile auxiliare neautorizate, proprietar al imobilului locativ în cauză fiind Ivan Petrov și soția sa Lidia Axtman.

Reclamanta SA “Banca de Economii” în proces de lichidare a menționat că la încheierea contractului de ipotecă nominalizat pârâțul Ivan Petrov nu a înștiințat creditorul gajist despre deținerea de către debitorul gajist a obiectului gajat în proprietate comună în devălmășie împreună cu soția sa Lidia Axtman, motiv pentru care consideră că nedeclararea informației date la încheierea contractului de ipotecă nr. 06-06/1/21 -g3 din 31 mai 2010, semnat doar în numele unui coproprietar contravine prevederilor legislației în vigoare, și anume dispozițiilor art. 369 Cod civil, art. 19 și art. 21 Codul familiei și art. 50 alin. (4) al Legii cu privire la notariat, ce prevede că răspunderea pentru tănuirea faptului aflării bunului înstrăinat (gajat) sub interdicție (sechestru, arest, gaj), comunicarea prețului nereal al bunului, altor date eronate sau prezentarea de documente false (nevalabile) în procesul încheierii actului juridic o poartă partea vinovată.

Reclamanta SA “Banca de Economii” în proces de lichidare consideră că notarul public Corina Zara a autentificat încheierea contractului de ipotecă nr. 06-06/1/21 -g3 din 31 mai 2010 cu acordurile adiționale nr. 01 și nr. 03 la acesta din 04 iunie 2010 și, respectiv, din 16 mai 2011, iar notarul public Oleg Gladîș a autentificat încheierea acordului adițional nr. 02 din 13 august 2010 la același contract, așa cum prevede art. 11 alin. (1) al Legii cu privire la ipotecă, iar urmare a nedeclarării reclamantei și notarilor publici de către pârât a faptului dispunerii de dreptul de proprietate comună în devălmășie împreună cu soția sa Lidia Axtman în privința imobilului grevat cu ipotecă, banca nu a reușit să-și satisfacă creanța sa din contul bunului ipotecat.

Reclamanta SA “Banca de Economii” în proces de lichidare a afirmat că imposibilitatea valorificării bunului ipotecat rezultă din emiterea hotărârii din 18 noiembrie 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de SA „Banca de Economii” împotriva lui Ivan Petrov privind transmiterea silită în posesia băncii a bunurilor ipotecate și admisă cererea de chemare în judecată a intervenientului principal Lidia Axtman, înaintată împotriva băncii, prin care aceasta a solicitat declararea nulității contractului de ipotecă nr. 06 - 06/1/21 -g3 din 31 mai 2010, astfel încât reclamanta a fost lipsită de o garanție sigură a executării obligațiilor debitorului SRL „Vesi”.

Reclamanta SA “Banca de Economii” în proces de lichidare a invocat că cauzarea prejudiciului și quantumul acestuia se confirmă prin faptul imposibilității încasării acestuia în ordine prioritară, asigurată creditorilor gajști, drept urmare a aflării SRL „Vesi” în procedură de insolvabilitate, circumstanță confirmată prin pronunțarea hotărârii Curții de Apel Chișinău nr. 2c-421/2012 din 21 decembrie 2012, devenită definitivă și irevocabilă, precum și prin raportul de evaluare nr. 090/2-10/e din 28 mai 2010 pregătit de compania de evaluare licențiată CI „Ratmir” SRL, conform căruia valoarea de piață a bunului gajat constituie suma de

4015530 lei, valoare reflectată ca valoarea bunului imobil la pct. 1.3 al contractului de ipotecă în cauză.

Reclamanta SA "Banca de Economii" în proces de lichidare a solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la Ivan Petrov în beneficiul său a prejudiciului cauzat în mărime de 4015530 lei.

Prin hotărârea din 13 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost respinsă cererea de chemare în judecată SA "Banca de Economii" în proces de lichidare împotriva Ivan Petrov, intervenienți accesorii SRL „Vesi”, în procedura falimentului, notarul public Corina Zara, notarul public Oleg Gladîș și Maria Petrova cu privire la repararea prejudiciului material.

Prin decizia din 03 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de SA "Banca de Economii" în proces de lichidare și s-a menținut hotărârea din 13 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată SA "Banca de Economii" în proces de lichidare împotriva Ivan Petrov, intervenienți accesorii SRL „Vesi”, în procedura falimentului, notarul public Corina Zara, notarul public Oleg Gladîș și Maria Petrova cu privire la repararea prejudiciului material.

În susținerea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că la 22 aprilie 2010 BC „Banca de Economii” SA și SRL „Vesi” au încheiat contractul de credit nr. 06-06/1/21, iar la 13 august 2010 acestea au încheiat contractul de credit în tranșe nr. 06-06/1/53, în baza cărora apelanta a acordat debitorului credite cu dobândă, rambursarea cărora a fost asigurată prin încheierea de către apelantă și intimat a contractului de ipotecă nr. 06-06/1/21-g3 din 31 mai 2010 cu acordurile adiționale la acesta, prin care s-a grevat cu drept de gaj construcția locativă (casa de locuit), amplasată în mun. Chișinău, str. xxxxxx, nr. 124, înregistrată în Registrul bunurilor imobile cu numărul cadastral xxxxxx, cu construcțiile auxiliare neautorizate. Contractul de ipotecă nr. 06-06/1/21 -g3 din 31 mai 2010, cu acordurile adiționale nr. 1 din 03 iunie 2010, nr. 2 din 13 august 2010 și nr. 3 din 16 mai 2011, au fost semnate în numele lui Petrov Ivan de către Maria Petrova, care acționa în bază de procură. Prin hotărârea din 21 decembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău a fost intentată procedura de insolvență față de SRL „Vesi”. Prin cererea de validare a creanței, BC „Banca de Economii” SA a solicitat validarea creanței față de SRL „Vesi” în sumă de 12 143 669, 33 lei; 5 624 852, 35 dolari SUA și 304 008, 96 Euro. Conform tabelului de creanțe consolidat, creanța BC „Băncii de Economii” SA în sumă de 12 143 669, 33 lei; 5 624 852, 35 dolari SUA și 304 008, 96 Euro a fost validată.

Prin hotărârea din 18 noiembrie 2014 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de reclamanta Lidia Axtman împotriva „Băncii de Economii” S.A., „Roșeau Alliance” LLP, Ivan Petrov, Maria Petrov și administratorul insolvenței Grigorii Hanganu și a fost declarat nul contractul de ipotecă nr. 06-06/1/2 1-g3, din 31 mai 2010, încheiat de Ivan Petrov, reprezentat în baza de procură de Maria Petrov, și „Banca de Economii” S.A., autentificat de notarul Corina Zara cu nr. 2721, înregistrat la OCT Chișinău la data de 01 iunie 2010, pentru bunul imobil - casa de locuit individuală cu suprafața de 89,70 m.p., cu numărul cadastral xxxxxx, construcția accesorie cu suprafața de

15,00 m.p. cu numărul cadastral xxxxxxxxxx și acordul adițional nr. 1 la contractul de ipotecă nr. 06-06/1/21 -g3 din 31 mai 2010, autentificat de notarul Corina Zara cu nr. 2833 la 03 iunie 2010, înregistrat la OCT Chișinău la 04 iunie 2010 și a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de BC „Banca de Economii” SA „Rossau Alliance” LLP împotriva lui Ivan Petrov privind transmiterea silită în posesie a bunurilor ipotecate.

Instanța de apel a invocat prevederile art. 14 alin. (1-2), 1398 alin. (1) Cod civil (în redacția în vigoare la data adresării în instanță), în care este stipulat că persoana lezată într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat astfel. Se consideră prejudiciu cheltuielile pe care persoana lezată într-un drept al ei le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului încălcat, pierderea sau deteriorarea bunurilor sale (prejudiciu efectiv), precum și beneficiul neobținut prin încălcarea dreptului (venitul ratat). Cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Din dispozițiile acestor norme instanța de apel a dedus că răspunderea delictuală civilă survine cu condiția întrunirii cumulative a tuturor elementelor constitutive a acestei categorii de răspundere, și anume fapta ilicită, vinovăția (dacă contrariul nu este expres prevăzut de Lege), consecințele prejudiciabile și legătura cauzală între acestea.

La caz, instanța de apel a reținut că lipsesc probele ce ar dovedi comiterea de către intimat a vreunei fapte ilicite cu vinovăție în raport cu apelanta în contextul în care intimatul nu a participat direct la încheierea contractului de ipotecă sus-indicat, astfel încât necomunicarea informațiilor referitoare la deținerea de către un terț a dreptului de coproprietate asupra bunului ipotecat nu poate fi imputat acestuia, inclusiv în contextul în care apelanta nu a probat că a întreprins toate măsurile posibile pentru determinarea tuturor drepturilor asupra bunului ce urma a fi ipotecat.

Astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind eronate argumentele apelantei cu trimitere la prevederile art. 369 Cod civil, art. 19 și art. 21 Codul familiei și art. 50 alin. (4) al Legii cu privire la notariat, deoarece la încheierea contractului respectiv nu a fost comunicat prețul nereal al bunului sau alte date eronate, nu au fost prezentate documente false și nu au tănuite informații că bunul s-ar afla sub interdicții (sechestrul, arest, gaj).

Instanța de apel a apreciat ca fiind nefondate trimiterile apelantei la hotărârea din 18 noiembrie 2014 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, deoarece prin aceasta nu s-a constatat că intimatul ar fi admis vre-o faptă ilicită în raport cu apelanta, interpretările oferite de aceasta din urmă hotărârii nominalizate fiind, astfel, eronate.

De asemenea, instanța de apel a conchis asupra netemeinicii atribuirii de către apelantă a valorii bunurilor ipotecate la categoria consecințelor prejudiciabile în contextul în care valoarea evaluată a bunului imobil la încheierea contractului de ipotecă nu reprezintă valoarea reală ce ar fi acoperit creanța apelantei în cazul exercitării dreptului de ipotecă, inclusiv în virtutea fluctuațiilor pe piața imobiliară, iar secund instanța reține că intimatul, care nu are și calitatea de fidejutor, nu poate

acoperi creanța apelantei față de SRL „Vesi” în condițiile în care apelanta a obținut validarea creanțelor sale față de această societate în cadrul procesului de insolvență, ce nu s-a finalizat încă (contrariul nefiind probat), astfel încât suma respectivă (valoarea ipotecii) nu poate fi apreciată ca fiind prejudiciu în contextul incertitudinii referitoare la stingerea acesteia în cadrul procesului de insolvență intentat împotriva debitorului, inclusiv prin prisma institutului răspunderii subsidiare.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și a emis o hotărâre legală și întemeiată, instanța de apel a ajuns la concluzia de a respinge apelul declarat de SA “Banca de Economii” în proces de lichidare cu menținerea hotărârii instanței de fond.

La 18 noiembrie 2019, SA “Banca de Economii” în proces de lichidare, a depus recurs împotriva deciziei din 03 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii depuse de SA “Banca de Economii” în proces de lichidare.

În motivarea cererii de recurs recurenta SA “Banca de Economii” în proces de lichidare, a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, le consideră vădit ilegale și neîntemeiate, deoarece instanța de apel la pronunțarea deciziei nu a elucidat toate circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei, a lăsat fără apreciere probele prezentate de părți, a interpretat în mod eronat legea, a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Recurenta SA “Banca de Economii” în proces de lichidare a indicat că a acordat la SRL „Vesi” credit conform contractului de credit nr. 06-06/1/21 din 22 aprilie 2010 și contractului de credit în tranșe nr. 06-06/1/53 din 13 august 2010. Rambursarea creditelor în cauză a fost asigurată prin încheierea contractului de ipotecă nr. 06- 6/1/21-g3 din 31 mai 2010 cu acordurile adiționale la aceasta, prin care s-a grevat cu drept de gaj construcția locativă (casa de locuit), amplasată pe adresa mun. Chișinău, str. Xxxxxxx, nr. 124, înregistrată în Registrul bunurilor imobile cu nr. cadastral xxxxxxx, cu construcțiile auxiliare neautorizate. Proprietar al imobilului locativ în cauză era Ivan Petrov și soția sa Lidia Axtman.

Recurenta SA “Banca de Economii” în proces de lichidare a mai indicat că la încheierea contractului de ipotecă, intimatul Ivan Petrov cu rea-credință nu a înștiințat creditorul gajist BC “Banca de Economii” SA despre deținerea de către debitorul gajist a obiectului gajat în proprietate comună în devălmășie împreună cu soția sa Lidia Axtman. Nedeclararea informației date la încheierea contractului de ipotecă nr. 06-06/1/21-g3 din 31 mai 2010 semnat doar în numele unui coproprietar contravenea prevederilor legislației în vigoare, or, conform prevederilor art. 369 alin. (2) din Codul Civil în vigoare la momentul încheierii contractului de ipotecă „pentru actele de dispoziție asupra bunurilor imobile proprietate comună în devălmășie este necesar acordul scris al tuturor coproprietarilor devălmași”.

Recurenta SA “Banca de Economii” în proces de lichidare a invocat prevederile art. 19 din Codul familiei, în care este stipulat că bunurile dobândite de

către soți în timpul căsătoriei sînt supuse regimului proprietății în devălmășie. Regimul legal al bunurilor soților acționează în măsura în care nu este modificat de contractul matrimonial. Soții, de comun acord, posedă, folosesc și dispun de bunurile comune. Fiecare dintre soți este în drept să încheie convenții prin care să dispună de bunurile comune, cu excepția bunurilor imobile, acordul celuilalt soț fiind prezumat.

Recurenta SA "Banca de Economii" în proces de lichidare a menționat că prin nedeclararea creditorului gajist BC „Banca de Economii” SA și notarilor publici a faptului dispunerii de dreptul de proprietate asupra construcției locative (casei de locuit), amplasate pe adresa mun. Chișinău, str. xxxxxx, nr. 124, înregistrate în Registrul bunurilor imobile cu nr. cadastral xxxxxx, cu obiecte accesorii, și prin încheierea în privința imobilului în cauză a unui act juridic de dispoziție, intimatul Ivan Petrov a încălcat prevederile imperative ale legislației în vigoare. Vinovăția/rea-credința intimatului Ivan Petrov de neaducere la cunoștința creditorului gajist Banca de Economii S.A. și notarilor publici a faptului apartenenței casei de locuit de pe adresa mun. Chișinău, str. xxxxxx, nr. 124 câtorva proprietari devălmași inclusiv prin neprezentarea actelor certificatoare respective, vine, totodată în contradicție și cu prevederile art. 50 alin. (4) din Legea nr. 1453 - XV din 08 noiembrie 2002 cu privire la notariat, care prevede că răspunderea pentru tănuirea faptului aflării bunului înstrăinat (gajat) sub interdicție (sechestrul, arest, gaj), comunicarea prețului nereal al bunului, altor date eronate sau prezentarea de documente false (nevalabile) în procesul încheierii actului juridic o poartă partea vinovată.

Recurenta SA "Banca de Economii" în proces de lichidare a menționat că cauzarea prejudiciului se confirmă prin faptul imposibilității încasării acestuia în ordinea prioritară, asigurată creditorilor gajiști, drept urmare a aflării SRL „Vesi” în procedură de insolvență, circumstanță, ce se confirmă prin pronunțarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2012, precum și prin raportul de evaluare nr. 090/2 - 10/E din 28 mai 2010, perfectat de către compania de evaluare licențiată C.I. „Ratmir” SRL, conform căruia valoarea de piață a bunului gajat (casă de locuit cu construcții accesorii neautorizate) constituie suma în mărime de 4 015 530 lei, valoare reflectată ca valoarea bunului ipotecat la p. 1.3 al contractului de ipotecă în cauză.

Recurenta SA "Banca de Economii" în proces de lichidare consideră că este eronată concluzia instanței de apel privind lipsa probelor ce ar dovedi comiterea de către intimat a vreunei fapte ilicite cu vinovăție în raport cu Banca de Economii SA în proces de lichidare în contextul în care intimatul nu a participat direct la încheierea contractului de ipotecă litigios, astfel încât necomunicarea informațiilor referitor la deținerea de către un terț a dreptului de coproprietate asupra bunului ipotecat nu poate fi imputat acestuia, inclusiv în contextul în care apelanta nu a probat că a întreprins toate măsurile posibile pentru determinarea tuturor drepturilor asupra bunului ce urma a fi ipotecat, or, reaua credință a intimatului Ivan Petrov derivă din nedeclararea cu rea-credință în fața notarilor publici a faptului deținerii cu drept de proprietate comună în devălmășie cu coproprietarul Lidia Axtman a bunului propus în ipotecă, în vederea asigurării creditului acordat

debitorului SRL „Vesi”.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 03 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 07 noiembrie 2019, prin intermediul poștei electronice (f.d. 151, vol. II), fiind recepționată de recurenta SA “Banca de Economii” în proces de lichidare la data de 07 noiembrie 2019, fapt indicat expres în cererea de recurs (f.d. 155).

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de SA “Banca de Economii” în proces de lichidare, la data de 18 noiembrie 2019, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

La 09 decembrie 2019, în adresa intimatului Ivan Petrov, intervenienți accesorii SRL „Vesi”, în procedura falimentului, notarul public Corina Zara, notarul public Oleg Gladîș și Maria Petrova a fost expediată copia recursului declarat de SA “Banca de Economii” în proces de lichidare, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 11 ianuarie 2020 Ivan Petrov, reprezentat de avocatul Andrei Iosip, a depus referință prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

Intervenienți accesorii SRL „Vesi”, în procedura falimentului, notarul public Corina Zara, notarul public Oleg Gladîș și Maria Petrova nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referințe în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de SA “Banca de Economii” în proces de lichidare, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA “Banca de Economii” în proces de lichidare, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2),

(3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de SA “Banca de Economii” în proces de lichidare, se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială, sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat de SA “Banca de Economii” în proces de lichidare, nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SA “Banca de Economii” în proces de lichidare.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea pe Acțiuni “Banca de Economii” în proces de lichidare, împotriva deciziei din 03 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni “Banca de Economii” în proces de lichidare împotriva Ivan Petrov, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Vesi”, în procedura falimentului, notarul public Corina Zara, notarul public Oleg Gladîș și Maria Petrova cu privire la repararea prejudiciului material.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan